

BÖNEGUDSTJÄNSTER
FÖR

TRIDUUM SACRUM

DE HELIGA TRE PÅSKDAGARNA

Innehåll

Långfredagens läsningsgudstjänst och laudes 3

Påskaftons läsningsgudstjänst och laudes 18

Påskdagens vesper 31

Förkortningar

℣. Präst/diakon/försångare

℞. Alla

LÅNGFREDAGEN LÄSNINGSGUDSTJÄNST

Invitatorium

W. Herre, öppna mi - na läppar, R. så att min mun kan för - kun - na ditt lov.

Antifon

Kom, låt oss till - bed - ja Kris - tus, vår Gud, som har löst

oss från vå - ra syn - der med sitt blod.

Ps 95 sjungs av en försångare. Antifonen upprepas på angivna ställen.

Psalm 95

Kom, låt oss höja glädjerop till Hérren, *
jubel till vår frälsnings klippa.

Låt oss träda fram för hans ansikte med tácksägelse *
och höja jubel till honom med lövsång. *Antifon*

Ty Herren är en väldig Gúd, *
en väldig konung över alla gúdar.

Han har jordens djup i sin hánd, *
och bergens höjder är háns.

Hans är havet, ty han har gjort det, *
och hans hánder har danat det torra. *Antifon*

Kom, låt oss tillbedja och nédfalla, *
låt oss knäböja för Herren, vår skápare.

Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han har till sin hjórd, *
vi är får som står under hans várd. *Antifon*

O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhárda inte era hjártan som i Mériva,
såsom på Massas dag i óknén,

där era fäder frestade mig, där de prövade mig, *
fastän de hade sett mina verk. *Antifon*

I fyrtio år var det släktet mig till leda,
och jag sade: "De är ett folk som far vilse med sitt hjärta, *
och de vill inte veta av mina vågar."

Då svor jag i min vréde: *
"De skall inte komma in i min vila." *Antifon*

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ände,
nu och alltid och i evigheters evighet. Amen. *Antifon*

Hymn

Sjung, min tung-a! Sjung den här-da, hö-ga, ä-ro-fyll-da strid
som på kor-set Her-ren kämpat till tri-umf och e-vig frid,
stark som le-jo-net i ök-nen och som of-fer-lam-met blid.

2 All den dom som genom fallet
över världen kommen var
och från det förbjudna trädet
låg på syndigt släkte kvar
ville han på trädet sona,
på det kors som honom bar.

3 Honom plågar spö och gissel,
spott och hån och övermod;
törnets krans och korsets spikar
pressar fram det dyra blod,
att all världen skulle renas
i den helga, djupa flod.

4 Kristi kors! Blott du är värdigt
att dig hela världen ser.
Du för Israel och folken
är det rätta Guds banér
och den dig i tro har skådat
dom och död ej rädes mer.

Psalmer

Antifon 1

Jor-dens kung-ar gör sig re-do, furs-tar-na gad-dar sig
sam-man mot Her-ren och hans Smor-de.

Psalmtön *Flexa*

Psalm 2

Varför larmar hédningarna, *
varför smider folken fåfänga plåner?
Jordens kungar gör sig rédo, †
furstarna gaddar sig sámman *
mot Herren och hans smórde:
"Låt oss slita sönder deras bójor *
och kasta av oss deras bånd."

Han som bor i himlen lér åt dem, *
Herren ser på dem með förákt.
Han talar till dem i sin vréde *
och förskräcker dem i sin förgrýmmelse:
"Jag sjálv har insatt min kónung *
på Sion, mitt heliga bérg."

Jag vill kungöra hans beslut:
Herren sade till mig: "Du är min són, *
jag har fött dig i dág.
Begär av mig, så skall jag ge dig folken till árvedel *
och jordens ändar till égendom.
Du skall slå dem med járnspira, *
som lerkärl skall du króssa dem.

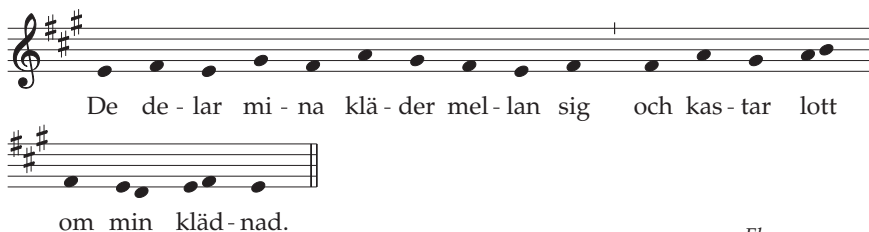
Så kom nu till förstånd, ni kónungar, *
låt varna er, ni domare på jórden.
Tjäna Herren med frúktan, *
och jubla mot honom i bávan.
Hylla sonen, så att han inte vredgas och ni går únder, †
ty hans vrede kan lätt bli úpptänd. *
Saliga alla de som förtröstar på honom.

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ände, *
 nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Jor-dens kung-ar gör sig re-do, furs-tar-na gad-dar sig
 sam-man mot Her-ren och hans Smor-de.

Antifon 2

De de-lar mi-na klä-der mel-lan sig och kas-tar lott
 om min kläd-nad.

om min kläd-nad.

Psalm 22

Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? *
 Jag ropar och klagar, men hjälpen är fjärran.
 Min Gud, jag ropar om dagen utan att du svarar, *
 och om natten men jag får ingen ró.
 Och dock är du den Héliige, *
 den som tronar på Israëls lövsång.
 På dig förtröstade våra fäder, *
 de förtröstade och du räddade dem.
 De ropade till dig och blev hjälpta, *
 de förtröstade på dig och kom inte på skám.
 Men jag är en mask, och inte en människa, *
 till smälek bland män, föraktad av fólkét.
 Alla som ser mig smådar mig, *
 de spärrar upp munnen, de skåkar huvudet:
 "Befall dig åt Hérren! *
 Han må befría honom,
 han må rádda honom, *
 ty han har ju behág till honom."

Ja, det var du som hämtade mig ut ur móderlivet *
 och lät mig vila trygg vid min móders bröst.
 På dig är jag kastad alltifrån módersskötet, *
 du är min Gud alltifrån min móders liv.
 Var inte långt ifrån mig, ty nöd är nära, *
 och det finns ingen som hjälper mig.

Tjurar i mängd ómger mig, *
 Bashans oxar ómringar mig.
 De spärrar upp sitt gáp mot mig *
 som glupska och rytande léjon.
 Jag är lik vatten som útgjuts, *
 alla mina leder har skílts åt,
 mitt hjärta är som vax, *
 det smälter i mitt bróst.

Min kraft är förtorkad, som en lérskärva, †
 min tunga häftar vid min góm, *
 och du lägger mig i dödens stóft.

Hundar ómger mig, †
 de ondas hop har kríngränt mig, *
 de har genomborrat mina händer och fótter.
 Jag kan räkna alla mina bén, *
 de står där och sér på mig.
 De delar mina kläder méllan sig *
 och kastar lott om min kládnad.

Men du, Herre, var inte fjárran, *
 du min styrka, skynda till min hjálp.
 Rädsla min själ från svárdet, *
 mitt liv ur hundarnas völd.

Fräls mig ur lejonets gáp, *
 rädda mig undan vildoxarnas hörn.
 Då skall jag förkunna ditt namn för mina bróder, *
 mitt i församlingen skall jag prisa dig:

Ni som fruktar Herren, lóva honom, †
 ära honom, alla Jakobs bárn, *
 och bäva för honom, alla Israëls bárn.
 Ty han föraktade inte den betrycktes élánde *
 och höll det inte för en stýggelse.
 Han dolde inte sitt ánsikte *
 och lyssnade när han rógade.

Dig skall jag lovsjunga i den stora församlingen, *
 mina löften får jag infria inför dem som fruktar honom.

De ödmjuka skall äta och bli mätta, †
 de som söker Herren skall få löva honom, *
 ja, era hjärtan skall leva för evigt.
 Alla jordens ändar skall betänka vad Herren gjort
 och omvända sig till honom, *
 alla folk och stammar skall tillbe inför dig.

Ty väldet är Herrens, *
 och han råder över folken.
 Alla härskare på jorden skall böja knä inför honom, *
 de som vilar i graven skall falla ned inför honom.
 Jag skall leva inför honom, *
 och mina ättlingar skall tjäna honom.
 De skall berätta för kommande släktled om Herren †
 och förkunna om hans hjälp för ofödda släkten, *
 de skall vittna om vad Herren har gjort.

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ände, *
 nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

De de - lar mi - na klä - der mel - lan sig och kas - tar lott
 om min kläd - nad.

Antifon 3

Sna - ror läg - ger de ut, des - sa som står ef - ter mitt liv.
 Flexa

Psalm 38

Herre, straffa mig inte i din vråde, *
 tukta mig inte i din förtörnelse.
 Ty dina pilar har träffat mig, *
 din hand har dräbbat mig.
 Det finns inget helt på min kropp för din vrådes skull, *
 inget friskt i mina ben för mina synders skull.

Mina missgärningar går mig över huvudet, *
de är en börda som är mig för tung.
Mina sår stinker och flyter för min dårskaps skull, *
jag går krokig och nedböjd, hela dagen går jag sörjande.
Mina höfter är fulla av bränd, *
det finns inget helt på min kropp.
Jag är vanmäktig och illa sönderslagen, *
jag ropar ut mitt hjärtas jámmer.
Herre, du känner min längtan, *
min suckan är inte döld för dig.
Mitt hjärta slår håftigt, †
min kraft har lámnat mig, *
mina ögons ljus är börta.
Mina vänner och grannar skyr min plága, *
mina närmaste håller sig börta.
De som står efter mitt liv lägger ut snáror, †
de som söker min ofárd talar ónt om mig, *
de tänker svekfullt hela dágen.
Men jag är lik en döv som ingenting hör, *
en stum som inte öppnar sin mún,
jag är lik en man som ingenting hör *
och inte har något svar i sin mún.
På dig, Herre, hóppas jag, *
du skall svara mig, Herre, min Gúd.
Ty jag fruktar att de får gládja sig över mig, *
att de skall förháva sig över mig, när jag vácklar.
Ty jag är nära att fálla, *
och min plága är alltid infór mig.
Jag måste bekánna min míssgärning, *
och jag sörjer över min sýnd.
Men mina fiender får leva och är máktiga, *
många är de som hatar mig utan skál,
de som lönar gott med ónt *
och står mig emot för att jag sökt det góda.
Överge mig inte, Herre, min Gúd, *
var inte lángt ifráan mig. *
Skynda till min hjálp, *
Herre, du min frálsning.
Ára vare Fadern och Sonen och den helige Ánde, *
nu och alltid och i evigheters evighet. Ámen.

Sna-ror läg-ger de ut, des-sa som står ef-ter mitt liv.

Versikel

℣. Mot mig uppstår fals-ka vitt-nen ℞. och män som an-das våld.

Första läsningen

Heb 9:11–28

Responsorium

Jfr Jes 53:7, 12

℣. Lik ett lamm fördes han bort för att slak-tas. Han misshandlades
 men öpp-nade inte sin mun. Han utlämna-des till dö-den.
 ℞. för att ge liv åt sitt folk. ℣. Han ut-gav sitt liv i dö-den
 och blev räknad bland för-bry-tar-na, ℞. för att ge liv åt sitt folk.

Andra läsningen

Ur Johannes Chrysostomos:
Kateketiska föredrag om dopet

Responsorium

℣. Ni blev inte friköpta med förgängligt silver el-ler guld, utan
 med det dyra blodet av Kris-tus, Lam-met u-tan fläck. ℞. Ge-nom

ho - nom kan vi trä - da fram till Fa - dern i en och sam - ma
 An - de. V. Blo - det från Je - sus Kris - tus, Guds Son, re - nar
 oss från al - la syn - der. R. Ge - nom ho - nom kan vi trä - da
 fram till Fa - dern i en och sam - ma An - de.

LAUDES

Antifon 1

Gud har in - te sko - nat sin e - gen Son u - tan ut -
 gi - vit ho - nom för oss al - la.

Psalmtön *Flexa*

Psalm 51

Gud, var mig nådig i din godhet, *
 utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
 Två mig väl från min missgärning, *
 och rena mig från min synd.
 Ty jag känner mina synder, *
 mina överträdelser är alltid inför mig.
 Mot dig allena har jag syndat *
 och gjort vad ont är i dina ögon.
 Så befinns du rättfärdig i dina ord *
 och rättvis i dina dömningar.

Se, i synd är jag född, *
 och i synd har min moder ávlat mig.
 Du har ju behag till sanning i hjártat, *
 så lär mig då vishet i mitt innersta.
 Rena mig med isop, så att jag blir rén, *
 två mig, så att jag blir vitare än snó.
 Låt mig känna frójd och gládje, *
 låt de ben som du har krossat få frójda sig.
 Vänd bort ditt ansikte från miná sýnder, *
 och utplána alla miná skúlder.
 Skapa i mig, Gud, ett rent hjárta, *
 och ge mig på nytt en frimodig ánde.
 Förkasta mig inte från ditt ánsikte, *
 och ta inte din heliga ánde ifrån mig.
 Låt mig åter få frójdas över din frálsning, *
 och uppehåll mig med villighetens ánde.
 Då skall jag lära överträdarna diná vágar, *
 och syndarna skall omvända sig till díg.
 Rädda mig från blodsdåd, Gud, min frálsare, *
 så skall min tunga jubla över din ráttfárdighet.
 Herre, öppna miná láppar, *
 så att min mun kan förkunna ditt lóv.
 Ty du har inte behag till óffer, †
 då skulle jag ge dig sådana ; *
 du har inte lust till bránnoffer.
 Det offer som behagar Gud är en förkrossad ánde, *
 ett förkrossat och bedrövat hjárta skall du, Gud, inte förakta.
 Gör väl mot Sion i din nád, *
 bygg upp Jerusálems múrar.
 Då skall du få rätta offer, som behágar dig, †
 bránnoffer och héoffer, *
 då skall man offra tjurar på ditt áltare.
 Ára vare Fadern och Sonen och den helige Ánde, *
 nu och alltid och i evigheters evighet. Ámen.

Gud har in - te sko - nat sin e - gen Son u - tan ut -
 gi - vit ho - nom för oss al - la.

Antifon 2

Canticum

Hab 3:2-4,13a, 15-19

Herre, jag fick höra om dina gärningar, *
Herre, jag greps av fruktan för ditt vérk.
Låt det ske på nytt i denna tid,
uppenbara det i denna tid, *
kom mitt i vreden ihåg din barmhärtighet.

Gud kommer från Temán, *
den Helige kommer från berget Parán.
Hans majestät uppfyller himlen, *
jorden är full av hans lóv.

Han lyser som solens ljus,
strålar utgår ur hans hánnder, *
där döljer sig hans styrka.

Du drar ut för att rädda ditt fólk, *
du kommer för att hjälpa din smórde.
Du driver fram dina hästar över hávet, *
över de väldiga, svallande våttnen.

Jag hör det och darrar i mitt innersta, *
vid dånet skálver mina láppar.
Maktlöshet griper mina lémmar, *
jag går med vacklande stég.
Men stilla uthärdar jag nödens tid, *
som nalkas folket och kommer över oss.

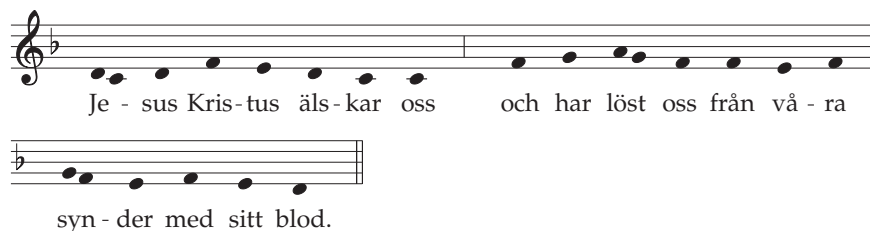
Fikonträdet blomstrar inte mér, *
på vinstocken finns inget att skórdá.
Olivträdet bär ingen frúkt, *
och fälten alstrar ingen gróda.

Fåren är borta ur fållorna, *
inga oxar finns längre i ställen.

Ändå vill jag glädjas över Hérren *
och jubla över Gúd, min ráddare.

Herren är min styrka, †
han gör mina fötter snabba som gaséllens, *
och jag får löpa fram över höjderna.

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ánde, *
nu och alltid och i evigheters evighet. Ámen.

Je - sus Kris - tus äls - kar oss och har löst oss från vå - ra
syn - der med sitt blod.

Antifon 3

Ditt kors, o Her - re, till - ber vi, och din he - li - ga upp -
stån - del - se lov - sjung - er och ä - rar vi, ty ge - nom
kor - sets träd blev värld - den fylld av gläd - je.

Psalmton *Flexa*

Psalm 147

Jerusalem, priså Hérren, *
Sion, lova din Gúd.

Han har gjort bommarna för dina portar fásta *
och välsignat dina barn därinne.

Han skaffar dina gränser fréd, *
han mättar dig med bästa véte.

Han sänder ut sitt ord över jorden, *
 hans befallning skyndar iväg med hást.
 Han låter snö falla som úll, *
 rimfrost strör han ut som áska.
 Han sprider hagel som smúlor, *
 vem hárdar ut inför hans kóld?
 När han sänder sitt ord, då smälter det frúsna, *
 låter han vinden blåsa, då strömmar vattnen på nýtt.
 Han har förkunnat för Jakob sitt órd, *
 för Israel sina stadgar och búd.
 Så har han inte gjort för något främmande fólk, *
 och hans bud, dem känner de ínte.
 Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ánde, *
 nu och alltid och i evigheters evighet. Ámen.

Ditt kors, o Herre ... (se föregående sida)

Kort läsning

Jes 52:13–15

I stället för responsorium följande antifon, som sjungs av försångare/kör och upprepas av alla:

Antifon

Kris - tus blev för vår skull ly - dig in - till dö - den,
 dö - den på ett kors.

Benedictus (Sakarias lovsång)

Luk 1:68–79

Antifon

Man sat - te upp ett an - slag på kor - set, ö - ver hans
 hu - vud: Je - sus från Na - sa - ret, ju - dar - nas ko - nung.
Första versen:
 Vål - sig - nad är Her - ren, Is - ra - els Gud, som besöker sitt

folk och ger det fri - het.

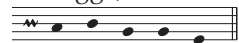
Han reser för oss frälsningens hörn *
i sin tjänare Dávids släkt,
så som han för länge sedan lövat *
genom sina heliga proféter,
frälsning från våra fiender *
och från allå dem som hátar oss.

Han visar barmhärtighet mot våra fäder, †
och står fast vid sitt heliga förbúnd, *
den ed han svor vår fader Ábraham:
att rycka oss ur våra fienders hand
och låta oss tjäna honom utan frúktan, *
rena och rättfärdiga inför honom i allå våra dagar.

Och du, mitt barn, skall kallas den Högstes profét, *
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.

Så skall hans folk få veta att frälsningen är här
med förlåtelse för våra sýnder *
genom vår Guds barmhärtighet och mildhet.

Han skall komma ner till oss från hójden, †
en soluppgång för dem som är i mörker och i dödens skúgga, *
och styra våra fötter in på frédens väg.

Ára vare Fadern och Sonen och den helige Ánde, *
nu och alltid och i evigheters evighet. Ámen.

... in på fre-dens väg.

Man sat - te upp ett an - slag på kor - set, ö - ver hans

hu - vud: Je - sus från Na - sa - ret, ju - dar-nas ko - nung.

Bön inför den kommande dagen

Låt oss med innerlig kärlek tillbe vår Frälsare, som led och dog för oss för att på tredje dagen uppstå igen. Ur djupet av vårt hjärta säger vi till honom:

℞. Herre, förbarma dig över oss.

Du vår Herre och Mästare, som för vår skull blev lydig ända till döden, lär oss att lyda vår himmelske Fader i allt. ℞.

Du vårt liv, som när du dog på korset krossade helvete och död, låt oss dö med dig, så att vi uppstår med dig i härligheten. ℞.

Du vår Konung, som blev hånad av människorna och trampad som en mask, lär oss att efterlikna din frälsande ödmjukhet. ℞.

Du vår hälsa, som gav ditt liv för dina älskade bröder och systrar, lär oss att älska varandra med en kärlek som är starkare än döden. ℞.

Du vår Frälsare, som räckte ut dina händer på korset för att dra hela världsalltet till dig, samla Guds skingrade barn i din Faders rike. ℞.

Herrens bön

Slutbön

Herre, se till denna din familj, för vilken vår Herre Jesus Kristus icke tvekade att överlämna sig i syndares händer och lida korsets död. Genom honom, Jesus Kristus ...

Avslutning

℣. Herren vare med er.

℞. Och med din ande.

[℣. Välsignat vare Herrens namn

℞. från nu och till evig tid.

℣. Vår hjälp är i Herrens namn,

℞. hans som har skapat himmel och jord.]

℣. Välsigne er Gud allsmäktig,
Fadern och Sonen och den helige Ande.

℞. Amen.

℣. Gå i Herrens frid.

℞. Gud, vi tackar dig.

PÅSKAFTON LÄSNINGSGUDSTJÄNST

Invitatorium

Herre, öppna mi - na läppar, så att min mun kan för - kun - na ditt lov.

Antifon

där era fäder frestade mig, där de prövade mig, *
fastän de hade sett mina verk. *Antifon*

I fyrtio år var det släktet mig till leda,
och jag sade: "De är ett folk som far vilse med sitt hjärta, *
och de vill inte veta av mina vågar."

Då svor jag i min vréde: *
"De skall inte komma in i min vila." *Antifon*

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ánde,
nu och alltid och i evigheters evighet. Ámen. *Antifon*

Hymn

Med sorg och suck - an bär vi fram vår sång till dig, o
Fräl - sa - re: För - låt oss, Her - re, allt vårt svek, för - låt av
Efter sista versen:
nåd de ång - ran - de. A - men.

2 På dödens kors du krossade
den gamle ormen, fienden,
och tecknat på vår panna bär
vi märket som oss segern ger.

3 Må du i din barmhärtighet
för alltid driva honom bort,
att intet ont mer drabbar dem
som du med blodet återlöst.

4 O kärlek ren, o ödmjukhet,
du steg till dödens rike ned.
Med livets gåva ville du
befria dem som skulden band.

5 Men en gång skall du sätta gräns
för världens lopp – vi vet ej när.
Då skall du rättvist pröva oss
och döma med din mildhets makt.

6 Vi beder dig, o Helige,
att bota våra syndasår,
ty ditt är väldet, o Guds Son,
och äran i all evighet. Amen.

Psalmer

Antifon 1

I frid vill jag läg - ga mig ner, och i frid skall jag
som - na in.

Psalmton *Flexa*

Psalm 4

När jag ropar, så svåra mig, *
du min rättfärdighets Gud,
du som i trångmål skaffar mig rúm, *
var mig nådig och hör min bön.

Ni mäktiga, hur länge skall min ära vara vänd i smålek, *
hur länge skall ni älska fåfänglighet och fara efter lögn?

Besinna att Herren har utvalt den frömme, *
Herren hör när jag ropar till honom.

Bäva, och upphör med er synd. *

Tänk efter där ni ligger, och var stilla.

Offra rätta offer, *

och förtrösta på Herren.

Många säger: "Vem ger oss lycka?" *

Herre, låt ditt ansikte lysa över oss!

Du ger mig glädje i hjärtat, *

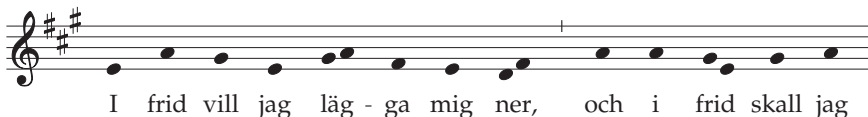
större än andras när de får säd och vin i överflöd.

I frid vill jag lägga mig ner,

och i frid skall jag somna in, *

ty du, Herre, låter mig bö i trygghet.

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ände, *
nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

I frid vill jag läg - ga mig ner, och i frid skall jag

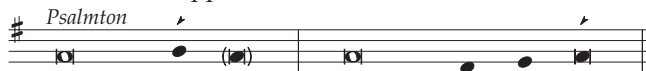

som - na in.

Antifon 2

Min kropp skall få vi - la med för - trös - tan.

Psalm 16

Bevåra mig, Gud, *

ty jag tar min tillflykt till dig.

Jag säger till Herren: Du är ju Herren, *

för mig finns inget gott utom dig.

De heliga i landet, de härliga, *

de är min enda glädje.

Men de som tar sig andra gudar, *

de drabbas av svåra plågor.

Jag vill inte offra deras drickoffer av blöd *

eller ta deras namn på mina läppar.

Herren är min arvedel, min bågare, *

du håller mitt öde i dina händer.

En lott har tillfallit mig i ditt ljuvliga lånd, *

ett arv som behagar mig väl.

Jag vill lova Herren, han ger mig råd, *

ännu om natten manar mig mitt innersta.

Jag har alltid haft Herren för mina ögon, *

han är på min högra sida, jag skall inte våckla.

Därför fröjdar sig mitt hjärta och jublar min tunga, *

ja, än mer: min kropp skall vila med förtröstan.

Ty du lämnar inte min själ i dödsriket *

och låter inte din helige möta förgängelsen.

Du visar mig livets väg,

inför ditt ansikte finns glädjens fullhet, *

ljulighet i din högra hand för evigt.

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ände, *

nu och alltid och i evigheters evighet. Amen. Antifonen upprepas (se ovan)

Antifon 3

Höj er, ni e - vi - ga dör - rar, för att ä - rans
ko - nung må trä - da in.

Psalmton *Flexa*

Psalm 24

Jorden är Herrens och allt som finns på den, *
jordens krets och de som bór där.

Det är han som har grundat den på háven *
och fäst den över strömmarna.

Vem får gå upp på Herrens bérge, *
vem får träda in i hans hélgedom?

Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rént, *
den som inte bedrar och som inte svär fálskt.

Han skall få välsignelse av Hérrén *
och rättfärdighet av Gud, sin frålsare.

Detta är det släkte som frågar efter hónom, *
som söker ditt ansikte, du Jakobs Gúd.

Höj, ni portar, era húpuden, †
höj er, ni eviga dórrar, *
för att ärans konung må träda ín.

Vem är då ärans kónung? †
Det är Herren, stark och våldig, *
Herren, våldig i stríd.

Höj, ni portar, era húpuden, †
höj dem, ni eviga dórrar, *
för att ärans konung må träda ín.

Vem är då denne ärans kónung? †
Det är Herren Sébaot, *
han är ärans kónung.

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ánde, *
nu och alltid och i evigheters evighet. Ámen.

Antifonen upprepas (se ovan)

Versikel

℣. Utför min sak och räd - da mig. ℞. Behåll mig vid liv ef - ter ditt

löf - te.

Första läsningen

Heb 4:1-13

Responsorium

Jfr Matt 27:60, 66, 62

℣. De be - grav - de Her - ren och skyd - da - de gra - ven ge - nom

att rul - la en stor sten för in - gång - en. ℞. och sol - da - ter

sat - tes ut för att be - va - ka krop - pen. ℣. Ö - ver - ste -

prästerna gick till Pi - la - tus och be - gär - de en vakt - styr - ka,

℞. och sol - da - ter sat - tes ut för att be - va - ka krop - pen.

Andra läsningen

Ur en fornkyrklig homilia
på den heliga och stora sabbaten

Responsorium

Sjungs växelvis av en försångare och församlingen

℣. Vår Her - de gick bort, källan med det le - van - de vatt - net.

So - len för - mör - ka - des, när han gick ö - ver från död till liv,
och djä - vu - len, som håll - lit män - ni - skan fång - en från be -
gyn - nel - sen, blev själv till - fång - a - ta - gen. R. I dag för -
in - ta - de Fräl - sa - ren dö - dens por - tar och lås. V. Han bröt
ner döds - ri - kets fång - el - se och till - in - tet - gjor - de
djä - vu - lens makt. R. I dag för - in - ta - de Fräl - sa - ren
dö - dens por - tar och lås.

LAUDES

Antifon 1

De skall håll - la kla - gan ö - ver ho - nom, som man håll - ler
döds - kla - gan ö - ver den en - de so - nen, ty o - skyl - dig
har Guds Son bli - vit off - rad.

Psalm 64

Hör, o Gud, min röst, när jag klågar, *
skydda mitt liv mot fiendens hót.

Göm mig för de ondans skåra, *
för ogärningsmännens larmande hóp.

De vässar sina tungor som svård, *
de lägger an med bittra ord som med pílar,
för att skjuta den skuldlöse ur bákhåll *
– plötsligt skjuter de, utan förskóning.

De står fast i sitt onda uppsåt, †
de ordar om hur de skall lägga ut snáror, *
de säger: "Vem skulle sé oss?"

De tänker ut lömska pláner: †
"Nu är vi redo att slå till!" *
Deras inre är fördärvat, deras hjärta är en avgrund.

Då skjuter Gúd dem, *
plötsligt sárar dem hans píl.

Deras tunga får dem på fall, de blir stráffade, *
alla som ser dem skakar på huvudet.

Och alla människor blir förskräckta, *
de förkunnar vad Gud har gjort och besinnar hans vérk.

Den rättfärdige skall glädja sig i Hérren †
och ta sin tillflykt till honom, *
och alla rättsinniga skall júbla.

Ára vare Fadern och Sonen och den helige Ánde, *
nu och alltid och i evigheters evighet. Ámen.

De skall hål - la kla - gan ö - ver ho - nom, som man hål - ler

döds - kla - gan ö - ver den en - de so - nen, ty o - skyl - dig

har Guds Son bli - vit off - rad.

Antifon 2

Her - re, räd - da mig från för - in - tel - sen.

Psalmtön *Flexa*

Canticum

Jes 38:10–14, 17–20

Jag tänkte: Jag går bort i mina bästa dagar, †
jag får gå in genom dödsrikets portar, *
jag blir berövad resten av mina år.
Jag tänkte: Jag får aldrig mer se Hérren, *
här i de levandes länd,
aldrig mer se en människas ansikte *
utan vistas i förgängelsens rike.

Min hydda rycks upp och flyttas bört, *
den rycks upp som en herdes tålt.
Du har vävt mitt liv till slut, som en vävare sin väv, *
nu skär du ner mig från bómnen.

Innan dagen har gått över till natt har du föríntat mig, *
innan morgonen kommer har mitt liv gått tillspílllo.
Som ett lejon har du krossat alla ben i min krópp, *
innan dagen har gått över till natt har du föríntat mig.
Jag kvider som en svála, †
jag klagar som en dúva, *
mina ögon ser matta upp mot höjden.

Men du räddade mig från förintelsens gróp, *
du kastade alla mina synder bakom din rýgg.
I dödsriket tackar man dig ínte, *
i döden prisar man dig ínte,
och bland dem som farit ner i gráven *
finns ingen som längre hoppas på din trófasthet.
De levande, de levande táckar dig, †
och jag tackar dig med dém, *
fäderna vittnar om din trofasthet för bárnén.
Herren har ráddat mig. †
Därför sjunger och spélar vi *
i Herrens hus, i alla våra dagar.

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ände, *
nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Her - re, räd - da mig från för - in - tel - sen.

Antifon 3

Jag var död, och se, jag le - ver i e - vig - he - ters

e - vig - het och har nyck - lar - na till dö - den och döds - ri - ket.

Psalm 150

Lova Gud i hans hélgedom, *
lova honom i hans hóga hímmel.
Lova honom för hans väldiga gärningar. *
lova honom för hans stóra hárlighet.
Lova honom med basúnklang, *
lova honom med hárpá och lýra.
Lova honom med puka och dáns, *
lova honom med strángaspel och pípa.
Lova honom med klingande cymbáler, †
lova honom med dánande cymbáler. *
Allt vad anda har, lóva Hérren!

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ände, *
nu och alltid och i evigheters évighet. Amen.

Jag var död, och se, jag le - ver i e - vig - he - ters

e - vig - het och har nyck - lar - na till dö - den och döds - ri - ket.

Kort läsning

Hos 6:1-2

I stället för responsorium följande antifon, som sjungs av försångare/kör och upprepas av alla

Kris - tus blev för vår skull ly - dig in - till dö - den,
dö - den på ett kors. Där - för har Gud upp - höjt ho - nom
ö - ver all - ting och gi - vit honom nam - net ö - ver al - la namn.

Benedictus (Sakarias lovsång)

Luk 1:68-79

Antifon

Fräls oss, Her - re, världens Fräl - sa - re. Ge - nom ditt kors
och ditt blod har du be - fri - at oss. Hjälp oss, du vår
Her - re och Gud.

Första versen:

Väl - sig - nad är Her - ren, Is - ra - els Gud, som besöker sitt
folk och ger det fri - het.

Följande verser:

Flexa

Han reser för oss frälsningens hörn *
i sin tjänare Davids släkt,
så som han för länge sedan lövat *
genom sina heliga profeter,

frälsning från våra fiender *
och från alla dem som hatar oss.

Han visar barmhärtighet mot våra fäder †
och står fast vid sitt heliga förbund, *
den ed han svor vår fader Ábraham:
att rycka oss ur våra fienders hand
och låta oss tjäna honom utan fruktan, *
rena och rättfärdiga inför honom i alla våra dagar.

Och du, mitt barn, skall kallas den Högstes profét, *
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.

Så skall hans folk få veta att frälsningen är här
med förlåtelse för våra synder *
genom vår Guds barmhärtighet och mildhet.

Han skall komma ner till oss från höjden, †
en soluppgång för dem som är i mörker och i dödens skugga, *
och styra våra fötter in på frędens väg.

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ánde, *
nu och alltid och i evigheters evighet. Ámen.

Fräls oss, Her - re, världens Fräl - sa - re. Ge - nom ditt kors
och ditt blod har du be - fri - at oss. Hjälp oss, du vår
Her - re och Gud.

Bön inför den kommande dagen

Låt oss med innerlig kärlek tillbe vår Frälsare, som led och dog för oss för att på tredje dagen uppstå igen. Ur djupet av vårt hjärta säger vi till honom:

℞. Herre, förbarma dig över oss.

Kristus, du vår Frälsare, som lät din moder vara dig nära vid din död och din begravning, låt oss komma närmare dig i våra lidanden. ℞.

Herre Kristus, du som föll i jorden som ett vetekorn för att kunna bära frukt och ge oss nytt liv, låt oss dö från synden och leva för Gud. ℞.

Du vår Herde, som dold för världen vilade i graven, lär oss att älska vårt fördolda liv med dig hos Gud. R.

Du den nye Adam, som steg ner i dödsriket för att befria dem som hållits fångslade från världens början, låt alla som ligger i dödssyndens grav höra din röst och uppväckas till livet. R.

Kristus, du den levande Gudens Son, som har begravt oss med dig i dopet, räck ut din hand och res oss upp till det nya livet. R.

Herrens bön

Slutbön

Allsmäktige evige Gud, du vars ende Son steg ned till dödsrikets djup för att befria dem som hållits fångna där, låt alla som i dopet blivit begravda med Kristus med honom uppstå till det nya livet. Genom honom, Jesus Kristus ...

Avslutning

W. Herren vare med er.

R. Och med din ande.

[W. Välsignat vare Herrens namn

R. från nu och till evig tid.

W. Vår hjälp är i Herrens namn,

R. hans som har skapat himmel och jord.]

W. Välsigne er Gud allsmäktig,
Fadern och Sonen och den helige Ande.

R. Amen.

W. Gå i Herrens frid.

R. Gud, vi tackar dig.

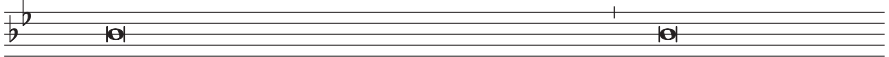
PÅSKDAGEN

VESPER

Inledning

V. Gud, kom till min rädd-ning. R. Herre, skynda till min hjälp.

V.+R. Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande, nu och alltid och i

evigheters evighet. A - men. Hal - le - lu - ja.

Hymn

Annan melodi: se Cecilia 309a

Nu är vår sto - ra pås - ka - fröjd. Vi pri - sar dig i

him - lens höjd. Med re - na hjär - tan sjung - er vi, ty

plå - gans tid är nu för - bi. A - men.

Efter sista versen:

2 Liksom från Röda havets strand
för du oss hän mot löftets land.

Vi genom dopets vatten går
emot ett härligt frihetsår.

3 Nu lossade är syndens band.

Vi flytt ifrån vår oväns hand.

Nu ändat är vårt slaveri,
och mänskan är i Kristus fri.

4 Vårt påskalamm är Jesus Krist,
ett offer utan fläck och brist.

Här bryter vi ett heligt bröd
och äter som han själv oss bjöd.

5 Hans offer har en sådan makt
att helvetet är nederlagt.

Dess välde han till intet gjort
och öppnat paradiset port.

6 Vi ber dig nu, vår Herre god,
som själv från död och grav uppstod:
hjälp oss att vandra i din lag,
ge liv med dig på domens dag. Amen.

Psalmer

Antifon 1

Ma - ri - a från Mag-da - la och den and-ra Ma - ri - a
kom för att se på gra-ven. Hal - le - lu - ja.

Psalm 110:1-5, 7

- 1 Herren sade till min hérre: *
Sätt dig på min högra sida,
till dess jag lagt dina fiender *
som en pall under dina fötter.
- 2 Din kungaspira sträcker Herren ut från Sión. *
Härska mitt bland dina fiender!
- 3 Hos dig finns våldet *
den dag då makten blir din,
i helig strålgans har jag fött dig *
före morgonstjärnan, ur mitt sköte.
- 4 Herren har svurit en éd *
som han aldrig skall ångra:
Du är präst för évigt *
i Melkisédeks efterföljd.
- 5 Herren är på din högra sida, *
han skall krossa kungar på sin vrédesdag.
- 7 Han dricker ur bäcken vid vågen. *
Så lyfter han sitt huvud.
Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ánde, *
nu och alltid och i evigheters evighet. Ámen.

Ma - ri - a från Mag-da - la och den and-ra Ma - ri - a
kom för att se på gra-ven. Hal - le - lu - ja.

Antifon 2

Kom och se var han låg. Hal - le - lu - ja.
Vers 4 och 6:
höjderna så - som lamm.
ni höjder så - som lamm?

Psalm 114

- 1 När Israel drog út ur Egýpten, *
Jakobs hus ut från folket med främmande túnga,
- 2 då blev Júda hans hélgedom, *
Israel hans vålde.
- 3 Havet såg det och flýdde, *
och Jordan vände túllbáka.
- 4 Bergen hóppade som vådurur, *
höjderna såsom lámm.
- 5 Varför flyr du úndan, du háv? *
Du Jordan, varför vänder du túllbáka?
- 6 Ni berg, varför hóppar ni som vådurur, *
ni höjder, såsom lámm?
- 7 För Herren må du báva, du jórd, *
för Jakobs Guds ánsikte,
- 8 för honom som förvandlar klippan till en våttenrik sjó, *
hårda stenen till en flödande kálla.

Ära vare Fadern och Sonen och den hélige Ánde, *
nu och alltid och i evigheters evighet. Ámen.

Kom och se var han låg. Hal - le - lu - ja.

Antifon 3

Antifonen sjungs av kör, verserna av en försångare. Alla sjunger *Halleluja* på angivna ställen.

Var in - te räd - da. Gå och säg åt mi - na brö - der
att be - ge sig till Ga - li - le - en. Där skall de få se mig.
Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja.
Canticum →
V. (...) R. Hal - le - lu - ja, V. (...)

R. Hal - le - lu - ja,

Canticum

Upp 19:1b-2a, 5b, 6b-7

- 1 Frälsningen och äran och makten tillhör vår Gúd,
R. Halleluja,
 - 2 sanna och rättvisa är hans dómar.
R. Halleluja.
 - 5 Prisa vår Gud, alla ni hans tjänare,
R. Halleluja,
ni som fruktat honom, både höga och låga.
R. Halleluja.
 - 6 Nu har Herren, vår Gud, den allsmåktige, tagit mákten,
R. Halleluja,
 - 7a låt oss vara glada och jubla och ge honom áran.
R. Halleluja.
 - 7b Nu är tiden inne för Lammets bröllop,
R. Halleluja,
och hans brud har gjort sig rédo.
R. Halleluja.
- Ára vare Fadern och Sonen och den helige Ánde,
R. Halleluja,

nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

R. Halleluja.

Antifonen upprepas av kören

Kort läsning

Heb 10:12–14

Responsorium:

∅. Det - ta är den dag som Her - ren har gjort. R. Hal - le - lu - ja,
hal - le - lu - ja. ∅. Låt oss jub - la och va - ra gla - da R. Hal - le -
lu - ja, hal - le - lu - ja. ∅. Ära vare Fa - dern och So - nen
och den heli - ge An - de. R. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja.

I stället för responsriet kan kören sjunga *Hæc dies* (Detta är den dag) ur gradualet.

Magnificat (Marias lovsång)

Antifon

Lo - va Her - ren i him - len, lo - va Her - ren Kris - tus,
al - la äng - lar, ty i dag har han upp - stått från de dö - da,
han har å - ter - löst sitt folk. Hal - le - lu - ja.

Första versen:

Min själ pri - sar Her - rens stor - het, min ande jublar över Gud, min

Följande verser:

fräl - sare.

- 48 Han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna, *
från denna stund skall alla släkten prisa mig sålig.
- 49 Stora ting låter den Måktige ské med mig, *
hans námn är héligt,
- 50 och hans förbarmande med dém som frúktar honom *
varar från slákte till slákte.
- 51 Han gör máktiga vérk med sin árm, *
han skingrar dem som har óvermodiga pláner.
- 52 Han stórtar hárskare från déras tróner, *
och han úpphöjer de ringa.
- 53 Hungriga máttar han med sína gávor, *
och rika visar han tómhánta fráan sig.
- 54/55 Han tar sig an sin tjánare Ísrael *
och håller sitt lófte till våra fäder:
att förbarma sig ööver Ábraham *
och hans bárn, för évigt.

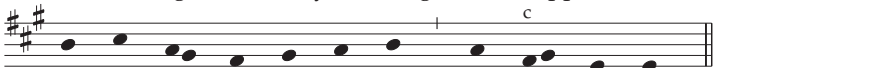
Ära vare Fadern och Sonen och den hélige Ánde, *
nu och alltid och i evigheters évighet. Ámen.

Lo - va Her - ren i him - len, lo - va Her - ren Kris - tus,

al - la äng - lar, ty i dag har han upp - stått från de dö - da,

han har å - ter - löst sitt folk. Hal - le - lu - ja.

Förbön

Kristus, vår Herre, var död men kan aldrig mera dö utan lever för att vädja för oss. Vi tillber honom och ropar till honom:

R. Du segrande Konung, hör vår bön.

Kristus, du som är ljus och hälsa för alla folk, tänd din Andes eld i oss som förkunnar din uppståndelse. R.

Låt löftets folk känna igen dig som den Messias som de hoppas på, och låt hela jorden se din ära. R.

Bevara oss i de heligas gemenskap, och låt oss med dem få vila oss från våra mödor. R.

Du som har besekrat din fiende döden, låt oss inte mera leva för oss själva utan för dig, som dött och uppstått för oss. R.

Kristus, vår Frälsare, som var lydig till döden och upphöjdes till Faderns högra sida, låt våra avlidna bröder och systrar få en plats i din härlighet. R.

Herrens bön

Slutbön

Allsmäktige Gud, du som i dag har låtit Kristus vinna seger över döden och öppnat evighetens portar, sänd oss din helige Ande och låt oss stå upp till det nya livet. Genom din Son ...

Avslutning

W. Herren vare med er.

R. Och med din ande.

[W. Böj er och ta emot välsignelsen.]

W. Må Gud allsmäktig välsigna er på denna stora högtid, så att ni undgår all synd och allt annat ont.

R. Amen.

W. Må han, som genom Sonens uppståndelse har räddat er till livet, fylla er med odödlighetens alla gåvor.

R. Amen.

W. Och må ni, som deltagit i Herrens lidande men nu får jubla över hans uppståndelse, en gång med överflödande glädje ta del i den himmelska högtiden.

R. Amen.

W. Må välsignelse från Gud den allsmäktige, Fadern och Sonen och den helige Ande, komma över er och förbli hos er nu och alltid.

R. Amen.

W. Gå i Herrens frid. Halleluja, halleluja.

R. Gud, vi tackar dig. Halleluja, halleluja.